

2. ORTOGRAFIA CZESKA

Moš uožym zicherek vžjůňšj

Przykłady zastosowania:

Blaf (<http://blaf.cz/index.php?body=slovník>)

Drugą, najliczniejszą grupą etnicznych Ślązaków, którzy zamieszkują ziemie Śląska, po mieszkających w Polsce, są mieszkańcy tzw. Czeskiego Śląska, czyli skrawka Górnego Śląska w granicach Czeskiej Republiki. Ilość publikacji śląskojęzycznych w Czechach jest nieporównywalnie mniejsza niż w Polsce, wręcz znikoma. Do graficznego przedstawienia języka śląskiego stosuje się tutaj zazwyczaj pisownie czeską, morawską lub polską.

Charakterystyczną próbą przedstawienia "po czesku" miękkich spółgłosek występujących w śląskim, jak i polskim, jest np. dla przedstawienia głoski "ż" dwuznak "žj". Zaleta: najprostsza pisownia dla Ślązaków wychowanych w granicach Czechosłowacji i Czeskiej Republiki.

Wady: pisownia zawiera bardzo dużo znaków specjalnych i skomplikowanych dwuznaków.

Śląski alfabet pisowni czeskiej składa się z 32 znaków:

a b c č d ě e ě f g h i j k l m n ň o p r ř s š t ť u ů v y z ž

oraz 6 wieloznaków:

ch šj žj čj šj žj.